

SAGLIERO 11

Бюлетень Салезіянської Місіонерської Анімації

Видання Місіонерського Департаменту для Салезіянських спільнот і друзів Салезіянських місій

Синод для молоді з кожним днем збільшує свою важливість і різнобарвність. У той же час ми готуємося до позачергового місіонерського місяця 2019 року, відзначаючи століття Апостольського послання Папи Бенедикта XV «*Maximum Illud*». Послання наповнене місіонерським ентузіазмом *ad gentes*. Немає "місії", якщо нема місіонерів. Тому необхідно заохочувати місіонерські покликання *ad gentes, ad exteros, ad vitam*. Це потрібно робити з ентузіазмом. «Як тільки хтось дає свідчення покликання на місії, - говорить Папа Бенедикт XV, - і відправляючи найкращих, ми звертаємо увагу настоятелів орденів і релігійних інститутів, що покликані для зовнішніх місій, щоб вони бажали присвятити тільки «цвіт» своїх вихованців». Майже ті ж слова сказав нам Папа Франциск: «Ви маєте відправляти найкращих! Найкращих!». Ця можливість є не просто для першого відправлення, а постійною, для тих, що готові взяти участь в місіях знову. Зазвичай, у нашому Марійському місяці ми просимо Матір Помічницю Християн, щоб надихала нас на щедре місіонерство!



J. Basanes

о. Гільермо Базаньєс, СДБ,
Радник у справах місій



Знамените зображення Lorenzone, що домінує в інтер'єрі базилики Марії Помічниці християн, є набагато меншим, ніж бажало того серце св. Івана Боско. У своєму оригінальному проекті о. Боско хотів включити, крім апостолів, мучеників, пророків, дів і сповідників, великі перемоги Марії та народів різних частин світу. Художник переконав отця Боско в тому, що така картина була б величезною і не ввійшла б до базилики. Тож о. Боско був змушений погодитися на нинішню картину. У 1891 році художник Роліні продовжив реалізовувати бажання отця Боско і намалював решту на куполі. Очевидні місіонерські теми, що приносять апостольське поширення Євангелії, різні категорії вірних, розширення Салезіянської Родини у всьому світі (перші місіонери з'являються в Патагонії); великі місіонерські релігійні інститути. Все це говорить про те, що серце св. Івана Боско було «настільки ж великим, як морський пісок». На зображенні Марія веде тріумфальну і войовничу Церкву до однієї універсальної хвали Отця. Звернення «Марія Помічниця християн» має на меті охопити всі народи. Екзегеза всіх елементів живопису потребує набагато більше місця; ми вкажемо деякі апостольські відтінки. Зображення має велику катехитичну популярність, яка показує хороший баланс і гармонію, де домінує ПресвятаТрійця, торжествуючі Небо і

Церква, але з індикацією в нижній частині базилики, Ораторії і базилики Суперги, з червонуватим небом, що свідчить про загрозу шторму. Ця деталь вказує на місію серед молоді посеред великих проблем, однак ця молодь є захищена Матір'ю, котра допомагає. На образі Марії є багато символів: її вертикальність, дитина на руках, зірки, ідентифікація з Марією Непорочною, золота корона, скіпетр. Зірка на короні розповідає нам про Зірку Моря «*Stella Maris*», яка спрямовує моряка на безпечну гавань, закликаючи закинути мережу на глибін. Скіпетр нагадує нам про скіпетр "пастиря", еківалентний палиці Доброго Пастиря. Богородиця дарує свою дитину світу з розпростертими обіймами, що вказує на духовні шляхи превентивної системи: Ісус, який посміхається і вітає, перш ніж навчає і благословляє (на відміну від популярного образу Ісуса з книгою або Христа, що тримає своїми руками світ). Але найбільш вражаючою місіонерською та апостольською характеристикою є вінець апостолів та євангелістів навколо Богородиці. Ця присутність вказує на місієвність і мучеництво. Кожен апостол відправиться в інше місце на землі, щоб принести Добру Новину і віддати своє життя за це. Інструменти мучеництва вказують на цей аспект. Серед апостолів цікаво відзначити погляд святого Павла, який немовби закликає вірних, які його споглядають: вогняний погляд, що запрошує до місіонерської подорожі. Це є «вихідна» Церква, яка живе своєю євангельською радикальністю.

“Молодь допомагає мені відкрити серце”



Я родом з В'єтнаму; відвідуючи місцеву парафію, у мене виникло бажання стати священиком. Я отримав книгу про життя Домініка Савіо і мені дуже сподобався священик, який вплинув на його життя. Мене також вразив фільм про життя св. Івана Боско. Пізніше я сказав собі: "Це є взірець священика, яким я хотів би бути". Так я з ними зустрівся, а потім зростав у місіонерському покликанні. Наприкінці 2014 я прибув до Бразилії, щоб пройти місійну практику. Впродовж цих чотирьох років я був в різних культурних осередках, де збагатився цікавими культурними, соціальними і етнічними досвідами. Прибувши в Кампо-Гранде (BCG), мене спрямували безпосеред-

ньо на місійну працю з корінними мешканцями. Я прибув на місію, як глухонімиий. Я був "іншим" у цій спільноті. Це був важкий початок, але корисний досвід в якості місіонера, де я жив протягом півтора року. У той же час я почав жити у двох культурах: бразильській «західній» культурі та культурі Хаванте. Стикався з мовними труднощами, були деякі моменти кризи, під час яких я хотів повернутися додому, але молився і роздумував, і вирішив залишитися. З того часу, оскільки я вирішив залишитися, то знайшов у собі сили і бажання дізнатися «нову» мову і моє життя почало змінюватися в позитивну сторону. Кращі моменти мого перебування були під час місійного стажування в Хаванте, що полягало у проживанні разом з корінними народами. Я відвідав великий культурний фестиваль Хаванте під назвою "Wai-a". Цей фестиваль, як правило, відбувається тільки один раз на 15 років і я мав можливість і радість взяти участі в цьому чарівному часі святкування. Я був присутній, танцюючи та співаючи разом з ними під палючим сонцем, без сорочки і без води, з місцевою молоддю від самого ранку до 16:00. В цьому ритуалі я був визнаним як один з них. Після того, коли пробув певний час в Хаванте, мене відправили в місто у штаті Мату-Гросу, де я вивчав португальську мову і допомагав у соціальній праці. Тут салезіянська місія була дуже інтенсивною, разом з мої уроками португальської. Це салезіянське життя було сповнене багатою діяльністю і викликами, через що я був втомлений, але не зтурбований, тому що відчував, що «це моє покликання, адже я син святого Івана Боско». Під час цього періоду служіння я багато чому навчився від молоді. Вони навчали мене не тільки мови, але також того, як відкрити своє серце. Багато людей були дуже привітними і запитували мене: «Вам потрібна допомога?» або «Я можу вам допомогти?»... І вони запрошували мене на свою творчу пастирську діяльність. Зараз я другий рік відвідую курси богослов'я у великій салезіянській спільноті в Сан-Паулу з багатьма різними культурами. У нас також є кілька місіонерів з В'єтнаму та Індонезії, а також з різних регіонів Бразилії. Все це змушує мене відчувати багатство салезіянського життя. У мене є можливість вивчити бразильську культуру від моїх співбратів. З іншого боку, існує великий виклик у житті спільноти, тому що нас багато і не завжди можна створювати глибокі дружні взаємини з усіма. У ці роки богословського навчання ми також беремо участь у апостольській праці при наших ораторіях та парафії

*Джозеф Тран Вен Лак,
в'єтнамський місіонер у Бразилії*



Свідчення салезіянської місіонерської святості

Отець П'єрлуїджі Камероні, СДБ, Генеральний постулятор в справах канонізації святих

Св. Марія Доменіка Мадзарелло (1837-1881), що разом зі св. Іваном Боско заснувала Згромадження Дочок Марії Помічниці християн, відповідала за анімацію, формування та провадила спільноту; була наділена глибокою материнською духовністю, у правді шукала добра для інших. Служіння настоятельки виконувала блискуче у всіх аспектах: вона була доброю, справедливою та мудрою керівницею; ніколи не приховувала своїх зауважень до черниць, була відвертою, але в такий спосіб, щоб залишити у тих, хто чув це зауваження, відчуття, що вона діяла виключно через прагнення більшого добра.

За мирян у Салезіянській Родині



Намірення Салезіянської Місійності

Щоб мали творчість св. Івана Боско в євангелізації молоді та посеред реалій і проблем сучасного світу.

Салезіянська Родина, незважаючи на велику кількість богопосвячених осіб, складається з багатьох мирян, співпрацівників, колишніх учнів, які покликані бути світлом і сіллю у різних світських реаліях. Молимося за них, аби вони мали світло та творчість Духа, щоб нести Євангеліє. Салезіянська Родина, незважаючи на велику кількість богопосвячених осіб, складається з багатьох мирян, співпрацівників, колишніх учнів, які покликані бути світлом і сіллю у різних світських реаліях. Молимося за них, аби вони мали світло та творчість Духа, щоб нести Євангеліє.

